

## ת"פ 15652/02/21 - מדינת ישראל נגד וسام חליби

בית משפט השלום בביון שאן

ת"פ 21-02-15652 מדינת ישראל נ' חליבי  
תיק חיזוני:

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופט יעקב סולומון
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	וسام חליבי
<b>החלטה</b>	

- לפני בקשה לבטול פסק דין (הכרעת דין וגורר דין) אשר ניתן על ידי ביום 5.5.21 בהעדר התיציבותו של המבקש (להלן: "**פסק הדין**" ו"**הבקשה**" בהתאם).
- לאחר שענייתי בבקשת ובתגובה לה, הגעתו למסקנה לפיה דין הבקשה להידוחות, ולהלן אנמק את ההחלטה.
- ראשית, דין הבקשה להידוחות על הסוף מהטעם שפסק דין הומצא לידי הנאשם ביום 26.5.21 אולם הבקשה הוגשה רק ביום 19.10.21, כולם 4 חודשים לאחר המועד הקבוע בדיון.
- שנית, ביטול פסק דין שניית בהעדרו של הנאשם, בעבירות חטא או עוון, נעשה על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד פ"**), לפיו בית המשפט רשאי לבטל את הכרעת הדין וגורר הדין, בהתקיים שני טעמים: קיומה של סיבה מוצדקתiae להעדרו של המבקש לדין בעניינו, או גרים מתוות דין כתוצאה מיידי ביטול פסק הדין.
- סיבה מוצדקת להעדר התיציבות** - בהתאם לפסיקה, על המבקש להצביע על נימוק ממשיiae להעדרו של הנאשם ולתמוך את טענותיו באסמכתאות מתאימות (ראו: רע"פ 01/042 9142 איטליה נ' מדינת ישראל (2.10.2003)).  
במסגרת הבקשה טוען המבקש באופן כללי כי הוא סובל ממחלה לב וצירוף מסמכים רפואיים. עיון במסמכים מלמד כי בלבד אישור רפואי ליום מחלתו אחד, הם אינם רלוונטיים לענייננו. ביחס לאישור הרפואי - נכתב באופן מפורש כי הוא אינו בתוקף עבור "מוסדות משפטיים" לא נכתב על גביו שעת הביקור, וכן מהי סיבת הפניה, ולכן מבחינה זו כל משקל.
- אשר על כן אני דוחה את הטענה, וכעת עלי לבחון האם יש מקום לבטול פסק דין יעקב קיומו של חשש לעוות דין.  
**חשש לעוות דין** - בהתאם לפסיקה, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי תוצאות פסק הדין, על מנת שהוא יבוטל. עוד נקבע כי בעת העלאת טענה לבטול פסק דין יעקב חשש לעוות דין יש לתמוך את הטענה בראיות ממשיות, וכי טענות כלויות וסתמיות בדבר קיומו של עוות דין, מבלי להניח, כמובן, תשתיית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו לבטולותו של פסק דין.

עמוד 1

כמו כן נקבע כי אין די בהערכת העבירה בכך לחייב חשש לעיוות דין (ראו: ע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל (4.9.2007), רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (7.3.2018), רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.2017)).

הمحكمة טוען באופן כללי כי יש לו טענות הגנה (סעיף 3 לבקשתה) - אסמכתאות לביסוס מינימאלי של הטענה לא הוצגו במסגרת הבקשתה.

בנסיבות אלה משמננו המבקשת מלפרט בבקשתו את הנימוקים התומכים בטענתה לרבות הצגת אסמכתאות, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקשת עיוות דין מהותרת פסק הדין על כנו ואני רואה כל עילה לביטולו.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשתה - בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
8. המזכירות תמציא החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, י"ב בטבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, בהעדך  
הצדדים.